

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319200164
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2319200164.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: S. F., nar. X.X.XXXX, bytom Z. J. XXX/XX, Z., zastúpený splnomocnencom: Občianske združenie Centrum správnej pomoci Galanta, Staničná 1702/10, Galanta, IČO: 51 412 802, proti žalovanej: Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpená splnomocnencom: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, o určenie neplatnosti zmluvy o financovaní bývania, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 10. decembra 2020, č.k. 8Csp/4/2019-276, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o financovaní bývania zo dňa 27.01.2006 (výrok I.), a rozhodol, že žalovaní 1/, 2/ majú voči žalobcovi právo na náhradu trov konania vo výške 100%, o ktorých bude rozhodnuté osobitným uznesením súdom prvej inštancie (výrok II.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobca sa žalobou došlou na súd dňa 10.01.2019 domáhal na žalovanom 1/ Všeobecná úverová banka, a.s., a žalovanom 2/ Platiť sa oplatí, s.r.o., určenia, že zmluva o financovaní bývania zo dňa 27.1.2006 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 1/ je neplatná, právny úkon žalovaného 1/ a to výkon záložného práva zo zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok č. 001/065398/05-001/000 je neplatný a že právne úkony dražobníka Platiť sa oplatí, s.r.o., smerujúce k realizácii dobrovoľnej dražby nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, katastrálne územie Z., byt č. X, vchod I. ulica, bytový dom číslo súpisné XXX na parcele č. XXXX, podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu o veľkosti 6987/44157 sú neplatné. Dôvodil, že dňa 27.1.2006 mal uzatvoriť so žalovaným 1/ zmluvu o financovaní bývania, na základe ktorej bola žalobcovi poskytnutá flexihypotéka 27.883 eur. Bol mu poskytnutý spotrebný úver 5.311 eur, spolu 33.193,92 eur, ktorý sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach 184,55 eur po dobu 30 rokov. Dňa 31.8.2007 uzavrel so žalovaným 1/ ďalšiu zmluvu a bola mu poskytnutá bezúčelová flexihypotéka na prerobenie bytu 10.333,27 eur, ktorú mal splácať po dobu 240 mesiacov v splátkach po 93,24 eur mesačne. Žalobca tvrdil, že žalovaný mu poskytol pôžičky spolu vo výške 43.527,30 eur, z ktorých doposiaľ vrátil 33.359,20 eur. Poukázal na svoje osobné, rodinné, majetkové pomery, na neumožnenie odloženia splátok žalovaným 1/, žiadal, aby súd poskytol ochranu maloletých deťom, ktoré sa dozvedeli o tom, že ich starým rodičom zoberú byt, pričom stará matka je pripútaná na invalidný vozík. Právny úkon zmluvu o úvere považoval za neplatný, nakoľko svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza a prieči sa dobrým mravom v súlade s § 39 OZ. Ďalej dôvodil, že zmluva bola uzavretá na základe nekalých praktík, boli do nej včlenené neprijateľné podmienky. Zmluvný vzťah medzi sporovými stranami sa dostal do neudržateľného stavu, pretože došlo k značnej

nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie rozsudkom 1.8.2019 žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovaným 1/, 2/ priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania 100%. V dôsledku odvolania žalobcu odvolací súd rozsudkom zo dňa 30.6.2020, č.k. 11Co/254/2019-213 rozsudok súdu prvej inštancie v časti určenia neplatnosti zmluvy o financovaní bývania zo dňa 27.1.2006 zrušil, vec vrátil na ďalšie konanie a vo zvyšnej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania žalovaného 2/ voči žalobcovi rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Po vrátení veci súd prvej inštancie pokračoval v konaní. Žalobca uviedol, že má právo domáhať sa neplatnosti zmluvy, tiež určenia neprijateľných podmienok. Bol v tiesni, keďže nemal kde bývať a aby ochránil rodinu, pristúpil aj na také podmienky spotrebiteľskej zmluvy, ktoré predformuloval dodávateľ a podpisom zmluvy sa dopredu vzdal svojich práv, ktoré mu zákon priznáva. Tvrdil, že zmluva je neplatná z dôvodu, že v zmluve nie je uvedený termín splatnosti úveru a nie je uvedené ani presné úročenie doby úveru. Nie je v zmluve uvedená výška splátky úveru, čo zodpovedá skutočnosti, že v zmluve absentuje dohoda o cene, čiže táto nie je vyjadrená určite, zrozumiteľne a s poukazom na § 37 OZ takýto právny úkon je neplatný. Na takúto neplatnosť súd prihliada z úradnej povinnosti. Neplatnosť zmluvy namietal aj z dôvodu, že dodávateľ služby žiadal od žalobcu, aby platil úroky zo sumy 33.193,92 eur, pričom túto sumu neposkytol, ale poskytol iba 33.077,74 eur, nakoľko zo sumy úveru si dodávateľ odpočítal sumu 116,18 eur. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 37, § 39 OZ. Zaoberal sa vecnou legitimitáciou, skonštatoval, že zmluva o financovaní bývania zo dňa 27.1.2006 bola uzavretá medzi C. M. D., a.s. ako veriteľom a S. F. a Q. F. ako dlžníkmi. Ak má byť určená neplatnosť zmluvy, musia byť účastníkmi konania všetci, ktorí ju uzavreli. Spoludlžníčka v spore nevystupuje ani na strane žalobcu, ani na strane žalovanej, teda nie je daný sporový okruh strán sporu, nakoľko musia byť stranami sporu všetci účastníci zmluvy, ktorá sa napáda. Nie je možné, aby sa dovoľával neplatnosti iba jeden dlžník, pokiaľ v zmluve boli uvedení dvaja. Už len z tohto dôvodu bolo nutné žalobu zamietnuť. Predmetná úverová zmluva o financovaní bývania navyše nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 1 ods. 2 písm. a) a písm. e) zákona č. 258/2001Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, takže uvedený zákon sa na ňu nevzťahuje, nakoľko úver bol poskytnutý za účelom investičného zámeru dlžníka k nehnuteľnosti. Odvolací súd vo svojom rozsudku v odseku 11 vyslovil právny názor, v zmysle ktorého predmetná úverová zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, takže podmienka prípustnosti žaloby o určenie neplatnosti úverovej zmluvy nebola splnená. Neobstojí ani tvrdenie žalobcu, že na daný prípad je možné aplikovať v zmysle čl. 4 CSP zákon č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie, nakoľko z prechodných ustanovení tohto zákona vyplýva, že ustanovenia tohto zákona sa vzťahujú na žiadosti o úver na bývanie podané po 20. marci 2016 a ustanovenia tohto zákona sa nevzťahujú na zmluvy o úvere na bývanie uzavreté pred 21. marcom 2016. Ak odseky 3 až 5 neustanovujú inak, čo v danom prípade neustanovujú, takže nie je možná aplikácia tohto ustanovenia ani cez článok 4 CSP. Žalobca namietal, že zmluva je neplatná aj z dôvodu, že nie je v nej uvedený termín splatnosti úveru a presné úročenie doby úveru. Podľa čl. 2 úverovej zmluvy lehota splatnosti úveru je 30 rokov, podľa čl. 3 bod 1 úverovej zmluvy výšku a dátum splatnosti anuitných splátok budú dlžníkovi oznámené písomne podľa bodu 2 tohto článku, po vyčerpaní úverov, pričom dlžník sa zaväzuje realizovať splátky v termínoch a výškach uvedených v príslušnom oznámení s tým, že splácanie úveru podľa bodu 2 čl. III začína nasledujúci mesiac po prvom čerpaní úveru. Z uvedeného vyplýva, že jasným zrozumiteľným spôsobom bolo zakotvené v zmluve kedy sa začína zo splácaním úveru, ktorý bude trvať 30 rokov. Výška jednotlivých splátok bola žalobcovi oznámená, o čom svedčí fakt, že rozpis splátok žalobca priložil k žalobe. Skutočnosť, že si žalovaný 1/ z poskytnutého úveru odrátal sumu 116,18 eur, ktorá predstavuje poplatok za spracovanie úveru, nemôže spôsobiť neplatnosť úverovej zmluvy. Žalobca neuviedol, s ktorým ustanovením hmotného práva je zmluva v rozpore, nekonkretizoval z akého dôvodu by sa mala priečiť dobrým mravom. Žalovaný 2/ nebol účastníkom zmluvy o financovaní bývania zo dňa 27.1.2006 a z tohto dôvodu v spore nie je pasívne legitimovaný. Preto bola žaloba aj voči nemu zamietnutá. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil ako strane, aby uskutočnil patriace mu procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože súd rozhodol uznesením, sp.zn. 8Csp/4/2019-226 zo dňa 15. októbra 2020 tak, že návrh žalobcu na zmenu žaloby doručenej súdu 30.5.2019, nepripúšťa, pričom v poučení uznesenia uviedol, že proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie. Odvolanie podáva v zákonnej lehote proti rozsudku v celom rozsahu z dôvodov uvedených v ust. § 365 CSP ods. 1 písm. a) až h). Žiadal, aby súd podrobil zmluvu súdnej kontrole z úradnej povinnosti a rozhodol, že všetky neprijateľné podmienky, o ktorých spotrebiteľ mal byť zo

strany dodávateľa náležite poučený, nie sú pre spotrebiteľa záväzné a aby súd určil, ktoré povinné zákonné náležitosti absentujú. Súd zaslal návrh na vyhlásenie neprijateľných podmienok v samostatnom podaní, pričom súd to ignoroval a jeho žalobu o určenie neprijateľných podmienok ako zmenu žaloby nepripustil, čím konal v rozpore so zákonom. Súd prvej inštancie spotrebiteľskú zmluvu neposúdil a ignoroval povinnosť vyplývajúcu mu z úijného práva, pričom bol povinný posúdiť spotrebiteľskú zmluvu ex offa. Poukázal na rozhodnutie NS SR, sp.zn. 6 Cdo 27/2018, podľa ktorého domáhať sa na súde určenia neplatnosti neprijateľných podmienok je právo každého spotrebiteľa proti dodávateľovi. Žiadal, aby súd vykonal dôkazy navrhnuté v žalobe, pričom súd na dôkazy ním predložené a navrhnuté neprihliadol, ani ich nevykonal a tak mu uprel právo na spravodlivý proces. Bola porušená zásada ústnosti a kontradiktórnosti konania. Súd sa nevysporiadal s jeho tvrdeniami, námietkami a návrhmi, ktoré vo svojej žalobe uviedol, hoci tieto okolnosti skutkové sú rozhodujúce pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, pričom opísal svoje osobné pomery, stratu zamestnania v roku 2017, starostlivosť o maloleté deti, ktoré vychováva sám, nepovolenie odkladu splátok. V tomto konaní sa domáha svojej ochrany a ochrany svojej rodiny pred neoprávneným zasahovaním do súkromného života a rodinného života Súd prvej inštancie v rozhodnutí nerešpektoval kogentné normy, pričom zvolená interpretácia je v extrémnom rozpore s prioritami spravodlivosti. Nevysporiadal sa s každou námietkou, riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, ktoré je tak arbitrárne. On preukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení a jeho právo žalobcu, ktoré je ohrozené a jeho právne postavenie, ktoré je neisté, pretože so žalovaným 1/ uzavrel úverovú zmluvu o financovaní bývania na dobu 30 rokov, pričom táto doba ešte neuplynula, uplynie až v roku 2036 a doposiaľ nie je isté, či táto zmluva je ukončená, hoci žalovaný 1/ mal odstúpiť od úverovej zmluvy spôsobom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a tak sa zmluva považuje od tohto dňa za skončenú a neplatnú. Bez určenia, či je zmluva medzi ním a žalovaným 1/ platná alebo neplatná, je jeho právo žalobcu ohrozené a bez tohto určenia je jeho právne postavenie neistým. Podľa judikatúry určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu a môže sa ňou predísť žalobe na plnenie, avšak určovacia žaloba je prípustná aj napriek tomu, že je možná i žaloba na plnenie. Žiadal právny vzťah posúdiť aj podľa zákona č. 90/2016 Z.z. o úveroch na bývanie (v súlade čl. 4 CSP), ktorý zákon upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšie posudzovanej právnej veci, v čom mu súd nevyhovelo. Vylúčil i rozhodovanie podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný 1/ dojednal podmienku, že ak sa klient oneskorí so splácaním úveru, je spoločnosť oprávnená požadovať mimoriadnu splatnosť úveru a uspokojenie si pohľadávky zo zálohu, pričom ak je platný právny úkon oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti urobený žalovaným 1/, tak tento úkon spôsobí zánik úverovej zmluvy a závislých zmlúv. Možno tak usudzovať, že zmluva o úvere je neplatná, pretože vyhlásením mimoriadnej splatnosti došlo k odstúpeniu od zmluvy a už od toho dňa nemôže byť považovaná za platnú. Namieta neplatnosť zmluvy z dôvodu neurčitosti ceny zmluvy, pretože veriteľ vypočítaval cenu úroky zo sumy, ktorú neposkytol. V danom prípade ide o neplatný právny úkon podľa § 37 a § 39 OZ. Namieta tiež nesprávne právne posúdenie veci. Táto nesprávnosť je daná posudzovaním veci podľa nesprávnej právnej normy a to podľa ust. § 137 písm. c) CSP, ktorého použitie v danej veci neprichádza do úvahy. Žaloba, ktorou sa žalobca domáha vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, nie je určovacou žalobou. Navrhol, aby súd rozhodol o neplatnosti neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve. Neprijateľná je podmienka v čl. II bod 6 úroková sadzba, v časti III v čl. 1 bod 2, v čl. IIa, v časti III čl. IV poplatky, v časti III v čl. V, v časti III v čl. VI rozhodcovská doložka. Súd prvej inštancie hrubo ignoroval jeho právne postavenie spotrebiteľa a odňal mu právo na spravodlivý proces, nesprávne právne vec posúdil, nevykonal ním navrhované dôkazy, uprel mu právo, aby sa v uvedenej veci vyjadril, riadne neodôvodnil rozsudok, spôsobil, že jeho právne postavenie ako i postavenie jeho rodiny je ohrozené a neisté. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť v celom rozsahu, vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne ho zmeniť a vyhovieť žalobe a určiť neplatnosť neprijateľných podmienok.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a navrhuje, aby odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil a žalovanej priznal náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d) CSP, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 8Csp/4/2019 po vrátení veci odvolacím súdom je určenie neplatnosti zmluvy o financovaní bývania zo dňa 27.1.2006 uzavretej medzi žalobcom a žalovanou.

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správneho postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o financovaní bývania zamietol a žalovaným 1/, 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

7. V tomto odvolacom konaní sú stranami sporu žalobca a žalovaná Všeobecná úverová banka, a.s., (pôvodne žalovaný 1/). Odvolací súd tu poukazuje na skutočnosť, že po vrátení veci odvolacím súdom žalovaný 2/ Platíť sa oplatí s.r.o. už nemal byť stranou sporu, avšak súd prvej inštancie s ním naďalej konal, doručoval mu písomnosti, rozhodnutia a priznal mu aj náhradu trov konania (z obsahu spisu však vyplýva, že žalovaný 2/ bol v tejto časti konania nečinný a žiadne trovy mu nevznikli).

8. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pričom má za to, že súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a dospel k správnym skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku a pretože odvolací súd zdieľa v celom rozsahu i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne písomné vyhotovenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, keď navyše odvolateľ neuviedol v odvolaní žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

9. Súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu, že je v danom spore nesprávne zadaný okruh strán sporu, nakoľko stranami sporu musia byť všetci účastníci zmluvy, pričom však Q. F. ako spoludlžníčka, nevystupuje v danom spore ani na strane žalobcu, ani na žalovanej strane, tiež z dôvodu, že zmluva o financovaní bývania nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a preto žaloba o určenie neplatnosti tejto zmluvy nie je v súlade s ust. § 137 písm. d) CSP prípustná a z dôvodu, že nezistil žiadne dôvody neplatnosti v súlade s ust. § 37 a § 39 OZ. Odvolací súd sa plne s týmito závermi súdu prvej inštancie stotožnil. Predmetom tohto sporu je určenie neplatnosti zmluvy o financovaní bývania zo dňa 27.1.2006. Odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí zo dňa 30.6.2020 vyslovil právny názor a záver, že predmetná úverová zmluva o financovaní bývania, ktorú žalobca uzavrel so žalovanou, nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 1 ods. 2 písm. a) a e) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy. Takže podmienka prípustnosti žaloby o určenie neplatnosti úverovej zmluvy nie je splnená. Odvolací súd na tomto svojom právnom názore naďalej zotrváva. Osobitný predpis a to zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý bez ďalšieho dáva spotrebiteľovi právo domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj určenia, že spotrebiteľský úver je bez úrokov a bez poplatkov, sa v prejednávacom prípade neaplikuje, takže žaloba o určenie neplatnosti takejto úverovej zmluvy nie je prípustná. Skutočnosť uvádzaná odvolateľom, ktorá by mala spôsobiť neplatnosť úveru, a to nesprávne uvedená cena úveru z dôvodu nesprávne vypočítaných úrokov, nie je skutočnosťou, ktorá by bola spôsobilá privodiť neplatnosť zmluvy v súlade s ust. § 37 a § 39 OZ.

10. Odvolací súd považoval za neopodstatnenú i argumentáciu odvolateľa, že súd nesprávne nepripustil zmenu žaloby, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti neprijateľných podmienok, keď uznesením zo dňa 15.10.2020 návrh žalobcu na zmenu žaloby, jej rozšírenie o určenie neplatnosti neprijateľných podmienok nepripustil a o obdobnom návrhu na pripustenie zmeny žaloby rozhodol i na pojednávaní dňa 10.12.2020, vyhlásením uznesenia, ktorým rovnako nepripustil zmenu žaloby. Odvolateľ v odvolaní tvrdil, že súd má z úradnej povinnosti preskúmať neprijateľné podmienky spotrebiteľskej zmluvy. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na to, že zákon ustanovuje súdom z úradnej povinnosti preskúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, avšak toto preskúmanie je vždy viazané na konkrétny nárok, ktorého sa žalobca domáha, môže sa jednať o nárok na plnenie, na náhradu škody, alebo nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. V súvislosti s takto uplatnenými nárokmi by súd preskúmal ex offo neprijateľné podmienky nachádzajúce sa v jednotlivých ustanoveniach spotrebiteľskej zmluvy o úvere. V predmetnom spore sa však žalobca domáhal určenia neplatnosti zmluvy o úvere v súlade s ust. § 37 a § 39 OZ, pričom jeho žaloba je neprípustná a v spore

tak nefiguroval ďalší nárok žalobcu, v súvislosti s ktorým by súd ex offo neprijateľné zmluvné podmienky skúmal. V dôsledku tejto skutočnosti by súd preskúmanie neprijateľných zmluvných podmienok vykonal nad rámec predmetu sporu, ktorý je spôsobilý určiť výlučne len žalobca podanou žalobou a formulovaním žalobného petitu. Skúmaním neprijateľných zmluvných podmienok zmluvy o úvere by šlo o konanie súdu nad rámec predmetu sporu, čo by bolo v rozpore s procesným predpisom. Posudzovanie vecnej správnosti uznesenia súdu prvej inštancie o pripustení, resp. nepripustení zmeny žaloby neprináleží odvolaciemu súdu, ale je výlučne v kompetencii súdu prvej inštancie. Nepripustením zmeny žaloby, rozšírenia žaloby v už prebiehajúcom spore, nie je odňatím možnosti konať pred súdom, resp. porušením práva na spravodlivý proces, pretože žalobcoví nič nebráni podať samostatnú žalobu.

11. Vzhľadom k vyššie uvedeným dôvodom preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej ako i v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na ich náhradu v rozsahu 100%.

13. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).